Մեսրոպ Եպս. 1745ին Իտալիոյ Նապոլի քաղաքը գանուած է, կը հետեւի, որ սոյն նուիրակ Պրոխորոնի Հանդիպումն ի Սկիւտար՝ միայն 1743—1745ի միջոցին կրնայ եղած ըլլալ, երբ Պրոխորոնի պատրիարքանալու տենչը տակաւին արթնցած պիտի չըլլայ։

Թէ Աբէլ Ճշմարտապէս եպիսկոպոս էր եւ ձեռնադրելու իշխանութիւն ունէր, վկայ է Կիլիկիոյ Ցովհաննէս կաթողիկոսն, որ 1741 Օգ. 15ին Մեսրոպ վարդապետն Արքեպիսկոպոս ձեռնադրած է յենլով անոր քահանայութեան՝ եւ բաղմութեան վկայութեան վրայ, ինչպէս Մեսրոպայ Արքեպ.ի կենսագրութեան մէջ կը տեսնենք։ Աւելի հաստատուն վկայութիւն կը մատուցանեն Կ.Պոլսոյ լատին Եպս.ն եւ Ցովհաննէս Վ. Նիկոմիդիացի հայ կաթողիկէ միսիոնարն, ինչպէս քիչ մը վերը պիտի յիշեմ։

Ըստ իս՝ ճիշդն այն է՝ որ Մեսրոպ եւ Աթանաս վարդապետները քահանայութեան վկայականները ձեռք բերելէն ետեւ՝ ինքնագլուխ գացած են Սոյ Ցովհաննէս կաթողիկոսին եւ անկէ եպիսկոպոս ձեռնադրուած են։ Ի դարձին առ լատին Եպիսկոպոսն Կ.Պոլսոյ, որմէ ղրկուած էին քահանայ ձեռնադրուելու Աբէլ Արքեպիսկոպոսէն, ծանուցած է իրենց որ ըստ կանոնաց կաթուղիկէ Եկեղեցւոյ՝ նովին գործով կախակայուած են ապօրինաւորապէս ընդունած եպիսկոպոսական կարգէն եւ կը պարտին Հռոմ երթալ արձակում առնելու, ուր երկար ատեն ապաշխարանք կրած եւ յետոյ Ս. քահանայա-